

med at lade Elefanter føre foran Tropperne. Senere gik man over til den almindelige Værnepligts jævne Mand, som man sendte frem i første Linie. Atter senere er man ganske vist kommet til den Erfaring, at det ikke er heldigt, og har efterlignet Elefanterne med Tanks. Men Regeringen har altsaa opgivet Elefanterne og fører i Stedet for frem den almindelige Værnepligts jævne Mand og byder ham frem til Kanonføde. Jeg maa sige, at vi sætter alle Pris paa det ærede Medlem, vi, der arbejder sammen med ham i Finansudvalget. Vi beundrer hans Kærlighed til Tal, thi den er saa stor, at den gør ham blind overfor Tallene, saa han undertiden ikke ser deres Betydning. Meget af, hvad han ser, kan nemlig kun skyldes blind Kærlighed; thi hvis det skyldtes noget andet, vilde det ikke stemme med det ærlige Sind, han er i Besiddelse af. Hvis han ikke i Virkeligheden var blind, vilde det betyde, at han benyttede Tallene paa en perfid Maade, og det ligger udenfor det ærede Medlems ærlige Sind. Derfor kan det kun være det ærede Medlems store Kærlighed til Tallene, der gør ham blind.

Den Del af hans Tale, som jeg ubetinget vurderer, var den Tale, han holdt vedrørende Ædruelighedsloven. Hvis jeg maa have Lov til at opfatte den som en paa hele Venstres Vegne angergiven Synders Tale, saa vil jeg tro, at der kan komme noget godt ud af Ædruelighedsloven i Aar; thi denne Tale hævdede alle de Principper, som Venstre har været meget lidt tilbøjelig til at opretholde i de sidste Aar, hvad der paa forskellige Punkter har medført en Svigten fra en meget stor Del fra Venstres Side, og som endda paa et afgørende Punkt vedrørende Ølrestriktionernes Ophævelse medførte, at hele Venstre, tror jeg, fulgte det ærede Medlem.... (*Martin Hansen*: Det staar ikke i Beværterloven). Ja, det staar udenfor, men det har samme Tendens — jeg beder det ærede Medlem bevare sit ærlige Sind og ikke henfalde til andre Metoder —, det var den samme Tendens, der gav sig Udtryk heri; og jeg vil, da det ærede Medlem henviste til den Række Resolutioner, der blev oplæst fra Formandspladsen, nævne, at disse alle omfatter Ølrestriktionerne først og fremmest, og det ikke uden Grund.

Hvis man vil se paa den sidste Beretning vedrørende Ølskatten, som er afgivet af den højtærede Finansminister, og den Stigning, der er fremkommet og specificeret med Hensyn til den ene Ølklasse og den anden Ølklasse, viser det sig, at der er betalt 1 Mill. Kr. i Skat af Øl af Luksusklasse

A., det er det nye Lagerøl, der smagfuldt kaldes Luksusøl. Hvis der ikke her er Tale om en øjeblikkelig Nyfgenhed overfor Øllet, hvis Bevægelsen fortsættes, betyder det, at der vil ske en betydelig Overvandring fra det almindelige lette Pilsnerøl til det alkoholstærke Øl, og det vil indeholde en social Fare, som vi, der hævdede Nødvendigheden af Ølrestriktionernes Opretholdelse, har peget paa; det vil medføre den Fare, at Nydelsen af det daglige Øl, som efterhaanden her i Landet enten gennem de svagt alkoholholdige eller den almindelige Pilsners Alkoholindhold var blevet en Drik, der ikke indeholdt nogen Fare for Sundheden, vil kunne bevirke en Genopstaaen af Sygdomme, som Læger, der er ganske neutrale, som ikke er Forbudsmænd, ikke en Gang personlige Afholdsmænd, med stor Betænkelighed ser paa ny vokse op her i Samfundet. Jeg kunde henvise til Læger, hvis Autoritet paa dette Omraade er aldeles uomtvistelig, og som med stor Ængstelse har set, hvorledes Sygdomsstatistikken i den sidste Tid viser Fremvækst af Sygdomme, der har været forsvundet i 5—6 Aar her i Landet.

Altsaa, det ærede Medlems indtrængende Opfordring til den højtærede Indenrigsminister om at fremme Ædruelighedsloven i den Skikkelse, hvori den blev vedtaget her i Tinget, med Tilføjelse af det, som det ærede Medlem kalder Søndagslukningen, hvilket jeg mere rigtigt vil betegne som Adgangen for den enkelte Kommune til at bestemme Søndagslukningen — denne Opfordring giver jeg min fulde Tilslutning, og jeg vil paa enhver Maade støtte Bestræbelser i saa Henseende; jeg haaber, at den karske Vesterhavsluft, som fejer over Ringkøbing Amt, vil have sat nyt Humør i den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Spørgsmaals Løsning.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kom ind paa forskellige Spørgsmaal, som laa udenfor Finansloven, men som der var meget god Grund til at fremføre. Det ærede Medlem talte om vort Forhold til andre Lande, forskellige Spørgsmaal, som stod i Forbindelse hermed, og begyndte med det store Forbund, af hvilket vi er Medlemmer. Det ærede Medlem omtalte Folkeforbundet med det overbærende Smil, der saa ofte spiller paa hans Læber og giver saadant et levende Indtryk af hans ophøjede Standpunkt. Det ærede Medlem sagde, idet han talte til vore Folk nede i Genève, at en lille Stat maa afholde sig fra at hovmesteres store Stater, og han mente, at der var visse Folk, som kunde have Vanskelighed der-